

P. v restauraci

P. obědval ~~jedna~~ v restauraci, když ~~vtom k němu přistoupil vrchníse vedoucí hotelu přiblížil~~, přísně se ~~na něj~~ podíval a hlubokým a tajemným hlasem řekl: „To, co máte na talíři, není na jídelním lístku.“

P. se hned omluvil.

„Takže“ říká: „spěchal jsem, neobtěžoval jsem se nahlížením do lístku. Zkusil jsem štěstí a objednal si kotletu v domnění, že se v nabídce možná nachází. Pokud ne, byla by jistě po ruce. Byl jsem ale připraven objednat si zcela jiné jídlo, pokud by kotleta nebyla, ale číšník ~~se ani nedivil ami ji bez zvláštního údivu~~ po chvílce ~~ji~~ přinesl, takže... Samozřejmě za ni zaplatím jak se patří. Je to pěkná porce, to nepopírám. Bez váhání zaplatím jejího cenu. Kdybych to věděl, beze všeho bych si dal jiné maso nebo jednoduše vajíčko, každopádně teď už mě hlad přešel. Zaplatím ~~-hned~~.“

Ovšem vedoucí hotelu se ani nehne. P. to příšerně vadí. Po chvílce zvednul oči...hmm, teď před ním stojí sám ředitel podniku.

P. se hned omluvil.

„~~Netušil jsem~~ ~~Je mi jedno~~, že kotleta není na lístku. Nedíval jsem se na něj, protože ~~jsem viděl~~ dost špatně ~~vidím~~ a neměl jsem u sebe cvik, a pak, ze čtení mi je vždycky hrozně zle.

Objednal jsem si první věc, která mě napadla, spíše ~~jsem čekal, že tak zjistím, co je v nabídce proto, abych se navnadil,~~ než ~~že bych po kotletě zvlášť toužil pro osobní potěchu~~.

Číšník, bez pochyb zaneprázdněn, nezacházel do detailů a přinesl mi tohle. ~~A Totiž~~ já jsem se na to naprosto ~~bezděky nesoustředěně~~ vrhnul... ~~a~~ jelikož jste zde, zaplatím vám osobně.

Ovšem ředitel podniku se ani nehne. P. to vadí čím dal víc.

Jak mu podává lístek, z ničeho nic ~~zahlédne koutkem oka zahlédne kousek nějaké~~ uniformy; stál před ním policista.

P. se hned omluvil.

„Takže ~~jste~~ si sem přišel ~~jen~~ trošku odpočinout“. V tom najednou na něj ~~spustí začne~~: „A pro pána to bude?“ „No, jedno pivo“, řekl. „Ještě něco?“ rozkřiknul se rozezlený číšník, ~~a tak on,~~ spíše aby se vyhnul situaci, než kvůli čemukoli jinému: „Takže ~~jednu~~ kotletu.“

Jakmile mu přinesli ~~jídla talíř~~, už na ni, na mou věru, ani nepomyslel.

„Poslyšte, bylo by od Vás milé, kdybyste se pokusil ~~urovnat~~ tuto záležitost ~~urovnat~~. Takže... tak.“

A podává mu stofrankovku. Myslel si, že už bude mít pokoj, ~~když slyšel policistu odcházet potom co uslyšel vzdalující se kroky~~. Ale tentokrát před ním stojí policejní komisař.

P. se hned omluvil.